

Zabrze, dn. 19.12.2024 r.

dr hab. inż. Anna Michna, prof. PŚ
Katedra Ekonomii i Informatyki
Wydział Organizacji i Zarządzania
Politechnika Śląska

Recenzja

dorobku i osiągnięć naukowo-badawczych dr inż. Agnieszki Parkitnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Podstawy formalne opracowania recenzji

Podstawą formalną opracowania recenzji jest pismo Przewodniczącego Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Wrocławskiej Pana prof. dr. hab. inż. Rafała Werona z dnia 14 października 2024 r. informujące o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Agnieszki Parkitnej.

Ocena osiągnięć została przeprowadzona w odniesieniu do wymagań zawartych w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 ze zm.). Zgodnie z ww. artykułem Ustawy, stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która spełnia trzy przesłanki: (1) posiada stopień doktora, (2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny oraz (3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Podstawą do przygotowania niniejszej recenzji jest przesłana dokumentacja obejmująca:

- Wniosek przewodni z dnia 13.05.2024 r.,
- Autoreferat,
- Wykaz osiągnięć naukowych,

- Monografię autorstwa Habilitantki pt. „Determinanty efektywności małego przedsiębiorstwa”,
- Zaświadczenie odbycia stażu naukowego w Instytucie Nauk o Zarządzaniu i Jakości, Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- Kopię dokumentu potwierdzającą nadanie stopnia naukowego doktora,
- Dane naukometryczne całości dorobku Habilitantki i dorobku po uzyskaniu stopnia doktora sporządzone przez Bibliotekę Politechniki Wrocławskiej,
- Informacje o cytowaniach prac Habilitantki sporządzone przez Bibliotekę Politechniki Wrocławskiej,
- Kopię oświadczeń o wkładzie procentowym Habilitantki w powstanie publikacji wieloautorskich.

Przedłożona dokumentacja została poprawnie przygotowana i umożliwia opracowanie recenzji dorobku dr inż. Agnieszki Parkitnej na potrzeby postępowania habilitacyjnego, zgodnie z wymaganiami Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Podstawowe dane o Kandydatce

Dr inż. Agnieszka Parkitna jest absolwentką studiów magisterskich na Wydziale Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej, gdzie w 1997 r. uzyskała tytuł magistra inżyniera w zakresie organizacji i zarządzania. Na tej samej uczelni w 2004 r. uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych na podstawie rozprawy doktorskiej „Kształtowanie wynagrodzeń z uwzględnieniem wymagań controllingu w kosztowych ośrodkach odpowiedzialności przedsiębiorstwa przemysłowego”. Promotorem rozprawy był dr hab. inż. Zygmunt Kral, prof. PWi, natomiast recenzje opracowały prof. dr hab. inż. Maria Wanda Kopertyńska (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) oraz prof. dr hab. inż. Dorota Kuchta (Politechnika Wroclawska).

Oznacza to, że dr inż. Agnieszka Parkitna spełnia pierwszy wymóg ustawy, tj. posiadanie stopnia doktora (art. 219 ust. 1 pkt. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

Dr inż. Agnieszka Parkitna była i jest związana zawodowo z Politechniką Wrocławską, gdzie studiowała i uzyskała stopień doktora. Habilitantka pracowała na Wydziale Informatyki i Zarządzania (obecnie Wydział Zarządzania) Politechniki Wrocławskiej jako współpracownik

(w 2004 roku), asystent (w latach 2005-2008) i adiunkt (od 2008 roku do teraz). Ponadto Habilitantka pracowała w latach 2005-2011 na stanowisku adiunkta w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych im. generała Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu (obecnie Akademia Wojsk Lądowych im. generała Tadeusza Kościuszki).

Habilitantka stale podnosi swoje kompetencje poprzez uczestnictwo w szkoleniach. W latach 1997-2022 ukończyła 28 certyfikowanych szkoleń, w tym szkoleń przeznaczonych dla nauczycieli akademickich.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe mające znaczny wkład w rozwój nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, i jednocześnie będące podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dr inż. Agnieszka Parkitna wskazała własną monografię pt. „Determinanty efektywności małego przedsiębiorstwa”, Wrocław: Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, 2020. 267, ISBN: 978-83-7493-123-6. Recenzje wydawnicze monografii przygotowały prof. dr hab. Małgorzata Czerna oraz prof. dr hab. Maria Sierpińska.

Wydawnictwo Politechniki Wrocławskiej znajduje się w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe, na pozycji 423. Wykaz został ogłoszony przez Ministra Edukacji i Nauki w dn. 22 lipca 2021 r.

Przedmiotem oceny jest to, czy ww. monografia stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o zarządzaniu i jakości.

Monografia dr inż. Agnieszki Parkitnej koncentruje się na problematyce efektywności mikro i małych przedsiębiorstw. Zagadnienie efektywności jest potraktowane w monografii szeroko i nie ogranicza się do efektywności ekonomicznej i miar finansowych, ale obejmuje także skuteczność i sprawność funkcjonowania przedsiębiorstw. Zatem monografia porusza zagadnienia wpisujące się w nauki o zarządzaniu i jakości, w tym w szczególności do subdyscypliny zarządzania strategicznego, wspomagania decyzji menadżerskich i zarządzania finansami przedsiębiorstwa. Habilitantka podjęła się wyzwania opracowania kompleksowego modelu efektywności, który uwzględni specyfikę mikro i małych przedsiębiorstw i pozwoli na rzetelny pomiar efektywności w tej grupie przedsiębiorstw. Należy się zgodzić z Habilitantką, że mikro i małe przedsiębiorstwa są tak odmienne od pozostałych przedsiębiorstw, że

rozwiązania dla dużych przedsiębiorstw mogą być dla nich nieodpowiednie. Konieczne jest zatem wyodrębnienie ich z ogółu przedsiębiorstw i zaproponowanie dla tej grupy przedsiębiorstw modelu badania efektywności, który będzie dostosowany do ich potrzeb. Pomiar efektywności mikro i małych przedsiębiorstw jest niemiernie istotny z punktu widzenia podejmowanych przez właścicieli/menedżerów decyzji, które przekładają się na szanse przetrwania i sukces przedsiębiorstw. W tym kontekście pozytywnie oceniam zidentyfikowaną przez Habilitantkę lukę badawczą.

Monografia liczy 268 stron, składa się z trzech rozdziałów, wprowadzenia i zakończenia. Dla zainteresowanych czytelników monografia w wersji elektronicznej jest ogólnodostępna w Internecie, zatem powstrzymam się od szczegółowego opisu poszczególnych rozdziałów. Generalnie, układ pracy przestrzega zasady logicznego następstwa. Dwa pierwsze rozdziały (str. 21-102) mają charakter teoretyczny, a trzeci rozdział (str. 103-234) zawiera wyniki badań empirycznych. Obszerna bibliografia została umieszczona na 25 stronach (str. 239-263). Niesymetryczna jest jednak struktura pracy. Przykładowo, rozdział pierwszy zawiera tylko pięć podrozdziałów pierwszego stopnia, a rozdział trzeci zawiera liczne podrozdziały pierwszego, drugiego, a nawet trzeciego stopnia (np. 3.4.2.6.).

We wprowadzeniu Autorka przekonująco uzasadnia konieczność podjęcia zagadnienia efektywności mikro i małych przedsiębiorstw. Ponadto umiejscawia poruszaną problematykę w naukach o zarządzaniu i jakości, prezentuje cele i pytania badawcze oraz strategie i metody badawcze. Autorka szczegółowo wyjaśnia decyzję o przeprowadzaniu zarówno badań jakościowych, jak i ilościowych. Zabrakło jednak we wprowadzeniu wyraźnego, niebudzącego wątpliwości wskazania luki badawczej, którą badania Autorki miałyby wypełnić.

Rozdział pierwszy to dogłębna analiza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Autorka poruszyła istotne zagadnienia związane z tym sektorem przedsiębiorstw, w tym cechy charakterystyczne MŚP, kryteria klasyfikacji przedsiębiorstw oraz znaczenie MŚP dla gospodarki. Dość zaskakująco we fragmencie o zagrożeniach dla MŚP ze strony organizacji wyłudzających pieniądze w zamian za pomoc (strona 30), autorka powołuje się na publikację z 1971 r. Nowsza literatura i praktyka działalności współczesnych MŚP dostarcza bogatszy materiał źródłowy w tym zakresie. Ponadto wątek ten można było rozwinąć i nawiązać do zagrożeń dla współczesnych MŚP, np. związanych z przestępczością internetową, cyberbezpieczeństwem. W rozdziale pierwszym zabrakło także omówienia problemu przeżywalności nowych przedsiębiorstw, a kwestia ta została wspomniana dopiero w rozdziale trzecim (strona 167). Poza tym Autorka nie uchroniła się przed sformułowaniami, które mogą

niewiele razić swą potocznością, np. „...gorączka przedsiębiorczości wchodzi na wyższy poziom” (strona 24) lub są nieco kontrowersyjne, np. „Sukces polega na tym, aby pracować jak najciężej w celu uzyskania jak najlepszych osiągnięć” (strona 44).

Rozdział drugi koncentruje się na efektywności funkcjonowania organizacji. Autorka powiązała efektywność z sukcesem małej organizacji. Drobiazgowo omówiła m.in. ewolucję teorii efektywności oraz różne podejścia do efektywności. Badania literaturowe doprowadziły Autorkę do zdefiniowania efektywności za pomocą trzech wymiarów: sprawności wytwórczej, ekonomiczności oraz skuteczności. Następnie Habilitantka omówiła determinanty zewnętrzne i wewnętrzne efektywności mikro i małych przedsiębiorstw. Rozdział drugi świadczy o erudycji i dobrej znajomości problematyki efektywności organizacji. Autorka nie uniknęła jednak pomyłek. W modelu konkurencyjnych wartości Quinna i Camerona, model otwartych systemów (Open Systems Model) błędnie przetłumaczono na „model stosunków międzyludzkich”. W konsekwencji na rysunku na s. 55 model stosunków międzyludzkich występuje dwa razy. Poza tym, treści prezentowane w monografii nie zawsze są poparte aktualnymi danymi. Przykładowo, Autorka na stronie 99 monografii pisze „*W Polsce w sektorze MŚP daje się zauważyć mały wskaźnik „nasylenia” informatyką, która znacznie zwiększa wydajność pracy. Niedostateczny wzrost świadomości mikro i małych przedsiębiorców wiąże się z tym, iż nie dostrzegają oni pozytywnego wpływu biznesowych rozwiązań informatycznych na efektywność przedsiębiorstw (Haffer, 2011)*”. Rodzi się tu pytanie, czy te informacje są nadal aktualne?

Rozdział trzeci ma charakter teoretyczno-empiryczny. Autorka ukierunkowała swe badania na znalezienie odpowiedzi na pytanie główne: *Czym jest efektywność i w jaki sposób poszczególne składowe efektywności determinują jej poziom w mikro i małych przedsiębiorstwach?* Na potrzeby pracy przyjęła definicję efektywności małego przedsiębiorstwa (strona 105) oraz przedstawiła autorski model trójkąta efektywności mikro i małych przedsiębiorstw. Autorka wyróżniła dwa główne pytania badawcze:

Pytanie 1. Czy kompleksowy model trójkąta efektywności jest obowiązujący dla mikro i małych przedsiębiorstw?

Pytanie 2. Czy efektywność mikro i małych przedsiębiorstw zależy od czasu?

Do dwóch pytań badawczych Autorka sformułowała pięć hipotez. Następnie Autorka wskazała sześć pytań szczegółowych, na podstawie których postawiła aż 24 hipotezy. Hipotezy do pytań szczegółowych są zbudowane według jednego schematu, tj. *Efektowość*

[lub ekonomiczność, skuteczność, sprawność] między wyróżnionymi rodzajami działalności [lub rodzajami siedzib, rodzajami osobowości prawnej, wyróżnionymi grupami poziomu osób w przedsiębiorstwie, wyróżnionymi grupami wieku przedsiębiorstwa, wyróżnionymi rodzajami rynku, na którym działa przedsiębiorstwo] *jest istotnie różna.*

Hipotezom warto poświęcić więcej uwagi. Na korzyść postawionych hipotez przemawia fakt, że można je zweryfikować statystycznie. Wątpliwości budzi natomiast kwestia, czy hipoteza pierwsza nie jest zbyt oczywista i czy jest sens ją weryfikować. Pierwsza hipoteza H_{P11} brzmi: *Istnieje statystycznie istotny wzajemny związek między elementami modelu w trójkącie a efektywnością.* Zważając na to, że na efektywność składa się sprawność, skuteczność i ekonomiczność, i tym samym efektywność jest mierzona za pomocą tych zmiennych, wydaje się oczywiste, że będą istotne i dodatnie korelacje między efektywnością a poszczególnymi składowymi. Istnienie tych korelacji nie powinno dziwić i nie jest nadzwyczajnym odkryciem. Inna byłaby sytuacja, gdyby przyjęto inne założenia, a efektywność byłaby oceniana przez respondentów za pomocą innych wskaźników (miar) niż sprawność, skuteczność i ekonomiczność. Wówczas istnienie istotnego związku między efektywnością a pozostałymi zmiennymi nie byłoby już takie oczywiste.

Kolejną kwestią dotyczącą hipotez jest problem ich zbyt ogólności. Hipotezy H_{P21} , H_{P22} oraz H_{P23} zakładają wpływ jednej zmiennej na drugą. Przykładowo, hipoteza H_{P21} brzmi: *Decyzje przeszłe mają istotny wpływ na efektywność przedsiębiorstw.* Jednak hipotezy te nie zakładają czy ten wpływ jest dodatni czy ujemny. Brak doprecyzowania kierunku wpływu w hipotezach pozostawia pewien niedosyt. W mojej opinii, w hipotezach należałoby uwzględnić kierunek wpływu jednej zmiennej na drugą. Ponadto, *decyzje przeszłe* jest bardzo ogólnym i pojemnym pojęciem. W zasadzie trudno byłoby się nie zgodzić ze stwierdzeniem, że przeszłe decyzje mają wpływ na efektywność (lub są istotnie powiązane z efektywnością). Dlatego też w hipotezach należałoby sprecyzować zmienne, które potencjalnie mają na siebie wpływ.

Weryfikując hipotezy badawcze (grupa hipotez H_{P3}), Autorka stwierdziła m.in., że są istotne różnice w średnich poziomach ekonomiczności i efektywności między wyróżnionymi rodzajami działalności przedsiębiorstw. Szkoda, że Autorka nie wskazała, w których rodzajach przedsiębiorstw (handlowych, usługowych, produkcyjnych czy mieszanych) poziomy efektywności i ekonomiczności są najwyższe, a w których najniższe. Podobnie, skoro istnieją statystycznie istotne różnice w średnich poziomach efektywności, ekonomiczności, sprawności i skuteczności między wyróżnionymi rodzajami osobowości prawnej przedsiębiorstw (grupa

hipotez H_{P5}) oraz między przedsiębiorstwami różniącymi się liczbą pracowników (grupa hipotez H_{P6}), nasuwa się oczywiste pytanie, w których przedsiębiorstwach efektywność jest najwyższa, a w których najniższa. Szkoda, że zabrakło tych informacji w monografii.

Kwestionariusz ankiety wykorzystany w badaniach ilościowych został opracowany na podstawie analizy literatury, badań sondażowych w dwóch niezależnych grupach 100 przedsiębiorców sektora MŚP w 2017 r. (Autorka podała dość lakoniczne informacje o tych badaniach) i badań jakościowych. Badania jakościowe zostały przeprowadzone w 76 podmiotach i miały postać wywiadów bezpośrednich z właścicielami mikro i małych przedsiębiorstw. Pewien niedosyt budzi brak wyraźnego wskazania kto i kiedy przeprowadzał wywiady oraz w jaki sposób wybrano przedsiębiorstwa do badań jakościowych. Ponadto, brak jest syntetycznego podsumowania tych badań. Interesujące byłoby wskazanie, czy jakieś odpowiedzi się powtarzały i jak często. O wiele bardziej szczegółowo są natomiast omówione badania ilościowe. Oprócz metryczki, kwestionariusz zawierał siedem rozbudowanych pytań stanowiących siedem skal diagnostycznych, tj. determinanty zewnętrzne, ekonomiczność, sprawność, skuteczność, przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Autorka na stronie 160 dość ogólnie pisze: *„Chcąc zachować wysoką trafność, korzystano z pomocy ekspertów, pracowników naukowych oraz 76 wieloletnich właścicieli, przedsiębiorców i pracowników organizacji wspierających rozwój przedsiębiorczości w Polsce. Ich wiedza i doświadczenie praktyczne pozwalają na uznanie ich za specjalistów w tej dziedzinie, co m.in. spowodowało kilkakrotną weryfikację kwestionariusza ankietowego”*. Nie bardzo wiadomo jak proces weryfikacji kwestionariusza ankiety wyglądał. Czy przeprowadzono badania pilotażowe z wykorzystaniem tego kwestionariusza? Jeżeli tak, to na jakiej próbie? Niestety, lektura monografii nie daje jasnych odpowiedzi na te pytania.

Autorka wyznaczyła minimalną wielkość próby na poziomie 384 podmiotów. Ostatecznie uzyskała między 1 maja a 1 listopada 2018 r. 455 wypełnionych ankiet od właścicieli/menadżerów mikro i małych przedsiębiorstw. Z opisu doboru próby wynika, że był to dobór nielosowy, z wykorzystaniem m.in. organizacji zrzeszających przedsiębiorców i internetowych forów przedsiębiorczości. Rzetelność narzędzia pomiarowego została oceniana przy pomocy współczynnika Alfa Cronbacha. Zgromadzone dane zostały poddane analizie statystycznej. Zastosowano m.in. statystyki opisowe, testy normalności rozkładu, korelację Spearmana oraz test Kruskala-Wallisa. Stwierdzono, że zmienne nie mają rozkładu normalnego. Korelację rang Spearmana wykorzystano do weryfikacji pięciu hipotez głównych, zakładających istnienie istotnego związku między zmiennymi. Testy Kruskala-Wallisa

zastosowano do weryfikacji hipotez uzupełniających, które zakładają różnice między zmiennymi w różnych grupach przedsiębiorstw. Metodologię badań i zastosowanie wybranych narzędzi analizy statystycznej odpowiednio opisano i uzasadniono. Jednak Autorka mogła się pokusić o bardziej zaawansowane metody ilościowe. Przykładowo, wartościowe dla pracy byłoby sprawdzenie wyników analizy czynnikowej, tj. czy zaproponowany przez Autorkę podział pytań na siedem grup (skal diagnostycznych) zostałby potwierdzony wynikami eksploracyjnej analizy czynnikowej.

Rozdział trzeci jest zakończony omówieniem wniosków z badań, ograniczeń badawczych oraz kierunków dalszych badań. W tej części Autorka pisze „*Wobec powyższego na podstawie przeprowadzonej analizy i jej syntezy należy zmodyfikować model trójkąta efektywności mikro i małych przedsiębiorstw w czasie t (rysunek 33)*” (strona 231). Jednak nie jest jasne dla czytelnika, dlaczego konieczna była modyfikacja modelu przedstawionego na rysunku 4 (strona 150) i przedstawienie jego uproszczonej wersji na rysunku 33 (strona 231).

Na końcu monografii umieszczono zakończenie, bibliografię (25 stron) i streszczenie w języku angielskim. Brakuje natomiast spisu tabel i rysunków.

Podsumowując, wyniki badań literaturowych i empirycznych pozwoliły na realizację celów pracy, udzielenie odpowiedzi na pytania badawcze i zweryfikowanie hipotez badawczych. Pomimo moich krytycznych uwag i wskazanych wyżej wątpliwości, rozprawę habilitacyjną należy ocenić pozytywnie. Biorąc pod uwagę uzyskane wyniki badań oraz ich interpretację, istotność podjętej tematyki i jej walory dla nauk o zarządzaniu i jakości, monografię uznaję za znaczący wkład w rozwój dyscypliny. W szczególności, za znaczny wkład uważam:

- zidentyfikowanie czynników kształtujących efektywność mikro i małych przedsiębiorstw;
- opracowanie modelu trójkąta efektywności mikro i małych przedsiębiorstw, który obejmuje ekonomiczność, sprawność i skuteczność;
- skonstruowanie narzędzia badawczego odpowiadającego modelowi trójkąta efektywności i przeprowadzenie badań empirycznych z jego wykorzystaniem.

W związku z powyższym uznaję, że dr inż. Agnieszka Parkitna spełnia drugi wymóg ustawy, tj. posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

4. Ocena pozostałej aktywności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę

4.1. Staże w ośrodkach naukowych lub akademickich

W swoim autoreferacie w części zatytułowanej „Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej”, dr inż. Agnieszka Parkitna zmieściła tylko jedno zdanie informujące, że była pracownikiem naukowo-dydaktycznym od 2005 r. do 2011 r. w ówczesnej Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych we Wrocławiu.

W przesłanej dokumentacji będącej podstawą do przygotowania niniejszej recenzji znajduje się zaświadczenie odbycia stażu naukowego w Instytucie Nauk o Zarządzaniu i Jakości, Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Staż trwał od 9 do 31 lipca oraz od 1 do 7 września 2024 r. Niestety, nie wiadomo co było celem stażu i w jakim stopniu staż wpłynął na aktywność naukową Habilitantki – czy są konkretne efekty stażu, np. w postaci projektów badawczych czy wspólnych publikacji z naukowcami z jednostki, w której Habilitantka odbywała staż.

Habilitantka podczas kilkudniowych wizyt na zagranicznych uczelniach prowadziła zajęcia i warsztaty dla studentów. W szczególności aktywność ta koncentrowała się na uczelniach ukraińskich, w tym: Zhytomir State Technological University i Zaporizhzhya National Technical University. Habilitantka także rozwijała z uczelniami zagranicznymi współpracę dydaktyczną, w tym w zakresie opracowania programów nauczania i wspólnego dyplomowania.

4.2. Publikacje naukowe

Według przedłożonego dokumentu „*Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny*”, po uzyskaniu stopnia doktora, dr inż. Agnieszka Parkitna jest autorką lub współautorką 99 publikacji. Taki dorobek publikacyjny można uznać za wystarczający pod względem ilościowym. Biorąc pod uwagę

dwudziestoletni okres od uzyskania stopnia doktora, Habilitantka publikuje średnio 5 prac rocznie. Dorobek Habilitantki obejmuje:

- jedną monografię naukową,
- 40 rozdziałów w monografiach naukowych, z czego 3 rozdziały są publikacjami samodzielnymi, a 13 rozdziałów jest w języku angielskim,
- 42 artykułów w czasopismach naukowych, z czego 10 artykułów to publikacje samodzielne, a 17 artykułów jest w języku angielskim,
- 15 referatów konferencyjnych i jeden komunikat konferencyjny, z czego trzy samodzielne.

Wśród publikacji Habilitantki przeważają rozdziały w krajowych monografiach oraz artykuły w krajowych czasopismach naukowych. Publikacje współautorskie stanowią ok. 83% wszystkich publikacji, co wskazuje na preferowanie przez Habilitantkę pracy zespołowej.

Habilitantka jest współautorką trzech artykułów z tzw. Listy Filadelfijskiej. Wśród tych artykułów, jeden artykuł opublikowano w 2023 roku w czasopiśmie, które posiada Impact Factor (IF=1,2 dla czasopisma *Entrepreneurship and Sustainability Issues* w roku 2023).

4.3. Dane naukometryczne

Sumaryczny IF prac Habilitantki wynosi 1,2. Habilitantka w przesłanej dokumentacji podała wartość IF=1,7, zapewne przyjmując wartość IF dla czasopisma *Entrepreneurship and Sustainability Issues* z roku 2022, a nie z roku 2023, kiedy to artykuł Habilitantki został opublikowany. Należy jednak zaznaczyć, że przyjęcie IF z roku 2022 było usprawiedliwione, gdyż w chwili składania dokumentacji przez Habilitantkę IF dla roku 2023 mógł nie być jeszcze znany.

Indeks Hirscha według bazy Scopus wynosi 3, według bazy Google Scholar h-index wynosi 5, a i10-indeks wynosi 2. Liczba cytowań prac naukowych Habilitantki wynosi: 26 według bazy Web of Science, 12 według bazy Scopus i 89 według bazy Google Scholar (stan na 30.01.2024 r.). Analizując cytowania prac Habilitantki według bazy Scopus można zauważyć, że na łączną liczbę 12 cytowań co najmniej 9 cytowań pochodziło z publikacji polskich autorów. Biorąc pod uwagę powyższe wskaźniki, należy stwierdzić, że stopień umiędzynarodowienia dorobku Habilitantki jest skromny.

4.4. Udział w konferencjach naukowych i udział w komitetach organizacyjnych konferencji

Habilitantka brała udział w komitetach organizacyjnych konferencji krajowych i międzynarodowych oraz miała wystąpienia na 20 konferencjach naukowych, z czego sześć miało miejsce zagranicą.

4.5. Recenzowanie prac naukowych

Habilitantka przygotowała 37 recenzji artykułów i materiałów konferencyjnych. Brakuje jednak recenzji artykułów z czasopism posiadających Impact Factor.

4.6. Członkostwo w organizacjach naukowych

Habilitantka jest członkiem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa TNOiK, Polskiego Stowarzyszenie Finansów i Bankowości oraz Ekspertem Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

4.7. Członkostwa w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Habilitantka nie podała informacji o jej udziale w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

4.8. Udział w programach krajowych i międzynarodowych

Habilitantka była osobą zarządzającą międzynarodowym projektem *Joint European Project 2005, EU-UA Master Degree in Software Engineering TEMPUS CD_JEP-26182-2005*. Jako współtwórca i wykonawca, habilitantka realizowała (we współpracy z Państwową Wyższą Szkołą w Nysie) grant „*Metoda rozliczania kosztów wyższych uczelni oparta na rachunku kosztów działań*” (2010-2011r.). Poza tym była wykonawcą w czternastu badaniach statutowych realizowanych na Politechnice Wrocławskiej w latach 2005-2019.

4.9. Współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym

W ramach współpracy z sektorem gospodarczym, Habilitantka:

- pełniła w latach 2019-2023 funkcję pełnomocnika ds. współpracy z otoczeniem macierzystego wydziału,
- współpracowała z licznymi podmiotami spoza macierzystej uczelni w celu organizacji wykładów, szkoleń i kursów dla studentów Politechniki Wrocławskiej,
- jest współautorką czterech poradników dla przedsiębiorców.

4.10. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę

Dydaktyczną i popularyzującą naukę aktywność dr inż. Agnieszki Parkitnej należy ocenić pozytywnie. Habilitantka realizowała zajęcia dydaktyczne w języku polskim i angielskim na studiach licencjackich, inżynierskich, magisterskich, podyplomowych i MBA na dwóch uczelniach – na Politechnice Wrocławskiej i w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych. Prowadzone zajęcia obejmowały przede wszystkim zagadnienia z obszaru rachunkowości i finansów. Habilitantka pięciokrotnie została uhonorowana dyplomem za wyróżniający wkład oraz prowadzenie zajęć edukacyjnych dla młodzieży w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki organizowanego przez Politechnikę Wrocławską. Ponadto organizowała tok nauczania dla studentów z Ukrainy oraz zorganizowała szkołę letnią dla nauczycieli akademickich we współpracy z uczelniami z Ukrainy.

Habilitantka była promotorem łącznie 172 prac dyplomowych, w tym 101 prac magisterskich, oraz przygotowała 83 recenzji prac dyplomowych w języku polskim i angielskim. Wśród prowadzonych przez Habilitantkę prac dyplomowych, siedem prac zajęło wysokie miejsca w różnego rodzaju konkursach krajowych. Habilitantka razem ze studentami realizującymi prace dyplomowe opublikowała 30 wspólnych prac naukowych.

Dr inż. Agnieszka Parkitna pełni rolę promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim Pana Jarosława Jezierskiego pt. *„Zarządzanie bezpieczeństwem informacji w organizacjach finansowych”*.

4.11. Nagrody i wyróżnienia

Dr inż. Agnieszka Parkitna za wyróżniający wkład w działalność uczelni otrzymała sześciokrotnie Nagrodę Rektora (w latach 2009, 2012, 2014, 2017, 2018 i 2020). W 2016 roku od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymała Brązowy Medal za Długoletnia Służbę.

4.12. Osiągnięcia organizacyjne

Wśród licznych osiągnięć organizacyjnych wskazanych przez Habilitantkę, należy wyróżnić pełnienie przez Habilitantkę funkcji: Pełnomocnika Dziekana Wydziału Informatyki i Zarządzania (obecnie Wydziału Zarządzania) ds. współpracy z otoczeniem (2021-2023), Członek zespołu ds. wdrożenia modelu tutoringu na Politechnice Wrocławskiej (2020-2023), Kierownika Zespołu ds. promocji kierunku Zarządzanie (2016-2017), Pełnomocnika Rektora do spraw projektu „Menedżer Transferu Wiedzy – studia podyplomowe dla pracowników naukowych” (2011).

5. Konkluzja

Wśród mocnych stron dorobku Habilitantki można wymienić: relatywnie dużą liczbę publikacji po uzyskaniu stopnia doktora (99 publikacji), autorstwo wartościowej monografii oraz aktywność w obszarze współpracy z uczelniami zagranicznymi. Do słabych stron dorobku Habilitantki należy zaliczyć niski stopień umiędzynarodowienia dorobku, współautorstwo tylko jednego artykułu w czasopiśmie posiadającym Impact Factor i brak samodzielnych publikacji w wysoko punktowanych czasopismach.

Na podstawie oceny dorobku dr inż. Agnieszki Parkitnej stwierdzam, że Habilitantka spełnia wymagania stawiane przed osobą ubiegającą się o stopień doktora habilitowanego, określone w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 ze zm.). Habilitantka posiada stopień doktora, posiada w dorobku monografię stanowiącą znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości oraz wykazuje się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.

W związku z powyższym wyrażam pozytywną opinię w sprawie nadania Pani dr inż. Agnieszce Parkitnej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

